

غەلبىنىڭ ئەمەلىيلەشىشى ئۈچۈن بەش ئاساس

شەيخ ئابدۇلقادر بن ئابدۇلكەزىزنىڭ « ئەل ئۇمدە فى ئىددەدىل ئۇددە »

ناملىق كىتابىدىن بىر بۆلۈمنىڭ تەرجىمىسى

مەنبە تور بېكەت : www.davetvecihad.com

بۇ ئاساسلارنى مۇنداق تەرتىپكە تىزىشىمىز مۇمكىن :

بىرىنچىسى : غەلبە يالغۇز اللە نىڭ ئېلىكىدە.

ئىككىنچىسى : اللە تەئالا ، دۇنيادا مۇئمىن قۇللىرىغا ، دۈشمەنگە قارشى ياردەم قىلىش ۋەدىسىنى بەرگەن .

ئۈچىنچىسى : اللە تەئالانىڭ بۇ غەلبە ۋە ياردەم قىلىش ۋەدىسى ، كامىل ئىمان ئىگىلىرى ئۈچۈندۇر . ھەر مۇئمىننىڭ بۇ ياردەمدىن نېسىۋىسى ، ئىمانى مىقدارىدا بولىدۇ .

تۆتىنچىسى : اللە تەئالا مۇئمىنلەرگە ۋەدە قىلغان بۇ ياردەمنىڭ ئەمىلىيەتچە سىلىكى ، شەرتلەرنىڭ ئادا قىلىنىشىغا سەۋەبىدىندۇر .

بەشىنچىسى : بۇ ياردەمنىڭ ئەمىلىيلىشىشى كېچىكىسە ، قۇل بۇنىڭغا لايىق بولۇشى ئۈچۈن تېگىشلىك شەرتلەرنى تاماملىشى كېرەك .

بىرىنچىسى : غەلبە يالغۇز اللە نىڭ ئىلىكىدە.

اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ : « ياردەم پەقەت غالب ، ھېكمەت بىلەن ئىش قىلغۇچى اللەنىڭ تەرىپىدىندۇر . » (ئالىمىران : 126)

ئايەت ، ئەرەب تىلىدا چەكلەشنىڭ ئەڭ يۇقىرى شەكلىنى ئۆز ئىچىگە ئالماقتا . بۇ چەكلەش بولسا ، بولۇشىنى ئىپادىلىگەن « ما » ھەرپى بىلەن ئىستىسنا ھەرپى بولغان « ئىلا » ھەرپلىرىنىڭ ئىشلىتىلىشىدۇر . بۇ مەنا ، اللە تەئالانىڭ : « ئەگەر اللە سىلەرگە ياردەم بەرسە ، ھېچ كىشى سىلەرنى يېڭەلمەيدۇ . ئەگەر اللە سىلەرگە ياردەمنى تەرك ئەتسە ، اللەدىن باشقا سىلەرگە كىم ياردەم بېرىدۇ ؟ مۇئمىنلەر يالغۇز اللەغا تەۋەككۈل قىلسۇن ! (يەنى ھەممە ئىشنى اللەغا تاپشۇرسۇن) » (ئالىمىران : 160) ئايىتىدىمۇ بار . ھۇنەين ئۇرۇشىدا ساھابىدىن بەزىلىرى بۇ مەناغا سەل قاراپ ساننىڭ كۆپلىكىگە ئالدىنقىدا ، اللە نىڭ ئىزىنى بولماستىن سان ۋە ھازىرلىقنىڭ بىرەر ئىشقا يارىمايدىغانلىقىنى كۆرۈشى ئۈچۈن مەغلۇبىيەت مەيدانغا كەلدى . اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ :

« اللە سىلەرگە نۇرغۇن جەڭ مەيدانلىرىنى ۋە ھۇنەين كۈنىدە (يەنى جېڭدە) ھەقىقەتەن ياردەم بەردى . ئەينى ۋاقىتتا سانىڭلارنىڭ كۆپلۈكىدىن خۇشاللىنىپ كەتتىڭلار (يەنى بۈگۈن بىزنىڭ سانىمىز كۆپ ، مەغلۇپ بولمايمىز دېدىڭلار ، بۇ چاغدا سىلەرنىڭ سانىڭلارنىڭ كۆپلۈكى سىلەرگە قىلچە ئەسقاتمىدى .) قاتتىق قورققىنىڭلاردىن (كەڭ زېمىن سىلەرگە تار تويۇلدى . ئاندىن

(مەغلۇپ بۇلۇپ ، رەسۇلۇللانى ئازغىنا مۇئىنلەر بىلەن تاشلاپ) ئارقاڭلارغا قاچتىڭلار. ئاندىن اللە پەيغەمبىرىگە ۋە مۇئىنلەرگە (مەرھەمەت قىلىپ) خاتىرجەملىك بېغىشلىدى، سىلەرگە قۇشۇنلارنى (يەنى سىلەرگە ياردەمگە پەرىشتىلەرنى) چۈشۈردى، ئۇلارنى سىلەر كۆرمىدىڭلار (شۇنىڭ بىلەن سىلەر غەلبە قىلدىڭلار)، اللە كافرلارنى (ئۆلتۈرۈش ۋە ئەسىر ئېلىنىش بىلەن) ئازابلىدى، كافرلارنىڭ جازاسى ئەنە شۇ.» (تەۋبە : 60)

اللە تەئالا ، ئۇلارغا ئۇلار ئىشەنگەن بۇ كۆپلۈك بولماستىن نۇرغۇن يەردە ياردەم قىلغانلىقىنى ئەسلىتى. كۆپلۈككە ئالدىنىپ ئۇنىڭغا ئىشىنىشىنىڭ ئۇلارغا بىرەر مەنپەئەت ئېلىپ كەلمىگەنلىكىنى ۋە يېڭىلىگەنلىكىنى بىلدۈردى. مەغلۇبىيەتتىن كېيىن ئۇلارغا غەلبىنىڭ ئەسقاتمىغان سانى كۆپلىكتىن ئەمەس ، اللەتنى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن ئۇلارغا ياردەم قىلىپ غەلبە ئاتا قىلدى ۋە كۆپچىلىكى كۆزدىن قاچۇرۇپ قويغان؛ « غەلبە پەقەت اللەدىندۇر » پىرىنسىپىگە ئۇلارنىڭ دېققىتىنى بۇردى.

ئىككىنچىسى : اللە تەئالا ، دۇنيادا مۇئىن قۇللىرىغا ، دۈشمەنگە قارشى ياردەم قىلىش ۋەدىسىنى بەرگەن .

بۇ ، ئۆزگەرتىلىشىدىن سۆز ئېچىش مۇمكىن بولمايدىغان توغرا بىر سۆز ۋە اللە تەئالانىڭ ئۆزگەرمەس قەدەرى بىر قانۇندۇر. اللە سۇبھانەھۇ ۋە تەئالا مۇنداق دەيدۇ :

« (ئى مۇھەممەد!) شۇبھىسىزكى، سەندىن ئىلگىرى نۇرغۇن پەيغەمبەرلەرنى قەۋمىگە (پەيغەمبەر قىلىپ) ئەۋەتتۇق، ئۇ پەيغەمبەرلەر ئۇلارغا (ئۆزلىرىنىڭ راست پەيغەمبەرلىكلىرىنى ئىسپاتلايدىغان) نۇرغۇن روشەن مۆجىزىلەرنى ئېلىپ كەلدى (ئۇلار مۆجىزىلەرنى ئىنكار قىلىپ ئاسىيلىق قىلدى)، ئاسىيلىق قىلغانلارنى جازالىدۇق، مۇئىنلەرگە ياردەم قىلىش بىزگە تېگىشلىك بولدى.» (رۇم : 47)

« سەندىن بورۇن ئۆتكەن پەيغەمبەرلەرمۇ ئىنكار قىلىندى، ئۇلار ئىنكار قىلغانلىقىغا ۋە ئۆزلىرىگە يەتكەن ئەرزىيەتلەرگە سەۋر قىلدى، ئاخىر ئۇلار بىزنىڭ ياردىمىمىزگە ئېرىشتى، اللەنىڭ سۆزلىرىنى ھەر قانداق ئادەم ئۆزگەرتەلمەيدۇ، شۇبھىسىزكى، پەيغەمبەرلەرنىڭ قىسسىلىرى ساڭا نازىل بولدى.» (ئەنئام : 34)

« اللەنىڭ سۆزلىرىنى ھەر قانداق ئادەم ئۆزگەرتەلمەيدۇ...» يەنى ئىجتىمائىي قانۇنلىرى چوقۇم ئەمەللىشىدۇ. « (ۋۇجۇتقا كەل» دەيدۇ- دە، ئۇ ۋۇجۇتقا كېلىدۇ.» بۇ قانۇنلاردىن يەنە بىرى بولسا مۇئىنلەرگە بەرگەن ۋەدىدىن ئىبارەت : « ئۇلارغا ياردىمىمىز يېتىپ كەلگەندە...»

ياردەم قىلىش ۋە دىسى ، يۇقىرىقى ئايەتلەردە بولغىنىدەك ، ئاخىرەتتە ئەمەس ، دۇنيادا بولغان ياردەمدۇر. اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ :

« شەك - شۈبھىسىزكى ، بىز پەيغەمبىرىمىزگە ، مۇئىمىنلەرگە ھاياتى دۇنيادا ۋە (پەرىشتە ، پەيغەمبەر ۋە مۇئىمىنلەردىن بەندىلەرنىڭ ئەمەللىرىگە گۇۋاھ بولىدىغان) گۇۋاھچىلار ھازىر بولىدىغان كۈندە ئەلۋەتتە ياردەم بېرىمىز. » (غافىر : 51)

« مۇئىمىنلەرگە ئۇلارنىڭ ئۆز دۈشمەنلىرىگە قارشى تۇرۇشىدا يار - يۈلەكتە بولدۇق ، شۇنىڭ بىلەن مۇئىمىنلەر غالىب بولدى . » (سەف : 14)

اللە تەئالانىڭ بۇ ئىجتىمائى قانۇنلىرىنىڭ كېرەكلىرىدىن بىرى بولسا ، زېمىندا مۇئىمىنلەرگە رەھبەرلىكنى بېرىشىدۇر. اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ : « اللە ئىچىڭلاردىكى ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان كىشىلەرگە ، ئۇلاردىن بۇرۇن ئۆتكەنلەرنى زېمىندا ھۆكۈمران قىلغاندەك ، ئۇلارنىمۇ چوقۇم ھۆكۈمران قىلىشى ، ئۇلار ئۈچۈن تاللىغان دىنى چوقۇم مۇستەھكەم قىلىپ بېرىشى ۋە ئۇلارنىڭ قورقۇنچىسىنى ئامانلىققا ئايلاندۇرۇپ بېرىشى ۋەدە قىلدى... » (نۇر : 55)

« كافرلار پەيغەمبەرلىرىگە : « سىلەرنى زېمىنىمىزدىن چوقۇم ھەيدەپ چىقىرىمىز ، ياكى چوقۇم بىزنىڭ دىنىمىزغا قايتىشىڭلار كېرەك » دېدى . ئۇلارغا پەرۋەردىگارى (مۇنداق) ۋەھى قىلدى : « زالىملارنى چوقۇم ھالاك قىلىمىز . ئۇلارنى ھالاك قىلغاندىن كېيىن ، زېمىندا چوقۇم سىلەرنى تۇرغۇزىمىز ، بۇ (يەنى غەلبە) مېنىڭ ئالدىمدا تۇرۇشتىن (يەنى سوراققا تارتىلىشتىن) ۋە ئازابىمىدىن قورققانلار ئۈچۈندۇر. » . (ئىبراھىم : 13 - 14)

بۇ ۋە نۇر سۈرىسىدىكى ئايەت ، اللە تەئالانىڭ مۇئىمىنلەرگە ، ئىلگىرىكى مۇئىمىنلەرگە نىسبەت قىلغىنىدەك دىننى خاتىرجەم ھالدا ياشىيالايدىغان ۋە ھاكىم بولالايدىغان بىر ۋەزىيەتنى نىسبەت قىلىدىغانلىقىغا ئىشارەت قىلىدۇ . بۇنىڭدىن باشقا اللە تەئالا بۇنىڭ شەرتلىرىنىمۇ كۆرسىتىپ بېرىۋاتماقتا : « اللە ئىچىڭلاردىكى ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان كىشىلەرگە... » ۋە « بۇ (يەنى غەلبە) مېنىڭ ئالدىمدا تۇرۇشتىن (يەنى سوراققا تارتىلىشتىن) ۋە ئازابىمىدىن قورققانلار ئۈچۈندۇر. » دەيدۇ . نۇر سۈرىسىدىكى ئايەتتە : « ئۇلاردىن بۇرۇن ئۆتكەنلەرنى زېمىندا ھۆكۈمران قىلغاندەك » دېيىشى ، ئۆزگەرمەس بۇ ئىلاھى قانۇننى تەكىتلەش ۋە تېخىمۇ ئوچۇقلاپ بېرىش ئۈچۈندۇر . يەنى ، سىلەردىن بۇرۇنقىلار ئۈچۈن بۇ ئەمەللىلەشكەندەك ، شەرتلىرىنى ئورۇنلىغان ۋاقتىڭلاردا سىلەر ئۈچۈنمۇ ئەمەللىلىشىدۇ ، دېگەن مەنانى ئىپادىلەيدۇ .

ئۈچىنچىسى : اللە تەئالانىڭ بۇ غەلبە ۋە ياردەم قىلىش ۋە دىسى ، كامىل ئىمان ئىگىلىرى ئۈچۈندۇر . ھەر مۇئىمىننىڭ بۇ ياردەمدىن بولغان نېسىۋىسى ، ئىمانى مىقدارىدا بولىدۇ .

اللہ تەئالا مۇنداق دەيدۇ: «...مۇئمىنلەرگە ياردەم قىلىش بىزگە تېگىشلىك بولدى.» (رۇم : 47) قۇلنىڭ اللەنىڭ ياردىمىدىن ئىمانغا كۆرە نېسىۋىسى بولىدۇ. ئىمان دەرىجىسى يۈكسەلگەنچە اللەنىڭ ياردىمىدىن نېسىۋىسىمۇ ئارتىدۇ. بۇنىڭ ئەكسىچە ئىمان دەرىجىسى تۆۋەنلىگەنچە ، اللەنىڭ ياردىمىدىن نېسىۋىسىمۇ تۆۋەنلەيدۇ.

بۇ ، ئىماننىڭ ، تارماقلاردىن تەركىپ تاپقانلىقى ۋە كېمىيىپ ئاشىدىغانلىقى ئاساسغا تايىنىدۇ. بۇ ئەھلى سۈننەت ۋە لىجائەتنىڭ ئېتىقادىدۇر. رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم مۇنداق دەيدۇ:

«ئىمان ئاتىمىش نەچچە شاخچىدىن ياكى يەتمىش نەچچە شاخچىدىن تەركىپ تاپقان. ئۇنىڭ ئەڭ ئەۋزىلى «لائىلاھە ئىللەللاھ» دېيىش ، ئەڭ تۆۋىنى كىشىلەرگە ئەرزىيەت يەتكۈزىدىغان نەرسىلەردىن يولدىن ئېلىۋېتىشتۇر. ھايى- شۇ شاخچىلارنىڭ بىرىدۇر.» (مۇسلىم ، ئەبۇ ھۇرەيرە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان.)

باشقا بىر ھەدىستە بولسا مۇنداق كېلىدۇ : « اللەنىڭ ئەلچىسى (سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم مۇنداق دېدى : « مەن ئۇيغۇردىكى چېغىمدا ئىنسانلارنىڭ ماڭا ئۇچىسىدىكى كۆينەكلىرى بىلەن كۆرسىتىلگەنلىكىنى كۆردۈم . كۆينەكلەرنىڭ بەزىسى كۆكسىگە قەدەر ، بەزىسى بولسا تېخىمۇ تۆۋەن ئىدى . ئۆمەر ئىبنۇل خەتتاب بولسا ئۈستىدىكى ئۇزۇن بىر ئەنتارنى (ئۇزۇن پۈركەنجىلىك چاپان - ت) كىيىۋېتىپ ماڭا كۆرسىتىلدى .» « بۇنى قانداق شەرھىلىدىڭىز ئى اللەنىڭ ئەلچىسى ؟ » دېيىشتى. اللەنىڭ ئەلچىسى (سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم) : « دىن بىلەن » دېدى . « (بۇخارى) بۇخارى ، سەھىھىنىڭ « ئىمان » بۆلۈمىنىڭ بېشىدا « ئىمان سۆز ۋە ئەمەلدۇر ، ئاشىدۇ ۋە كېمىيدۇ » دەيدۇ. ئىبنى ھاجەر مۇنداق دەيدۇ : « ئەبۇ قاسىم ئەل لالەقائى « كىتابۇس سۈننە » دە شافىئى ، ئەھمەد ، ئىسھاق بىن راھۇيە ، ئەبۇ ئۇبەيد ۋە باشقا ئىماملاردىن بۇ شەكىلدە نەقىل قىلغان ۋە سەھىھ بىر سەنەد بىلەن بۇخارىنىڭ مۇنداق دېگەنلىكىنى رىۋايەت قىلغان : « ئوخشىمىغان شەھەرلەردە مېڭدىن ئارتۇق ئالىملار بىلەن كۆرۈشتۈم . ئىماننىڭ سۆز ۋە ئەمەل ئىكەنلىكى ، ئاشىدىغانلىقى ۋە كېمىيدىغانلىقى توغرىسىدا بىرەرسىنىڭ ئىختىلاپ قىلغىنىنى كۆرمىدىم .» (فەتھۇلبارى ، 47/1)

كىشىنىڭ ئىمانى كۈچەيگەندە اللەنىڭ ۋەدە قىلغان ياردىمىدىن نېسىۋىسى ئارتىدۇ. جىھاد ساھەسىدە غەلبە ئىككى شەرتكە باغلىق :

1 - ئومۇمىي شەرت : بۇ ، ئىمانى ھازىرلىقتۇر. بۇ بولسا بىراۋنىڭ « مۇئمىنلەرگە ياردەم قىلىش بىزگە تېگىشلىك بولدى » ئايىتىدە كۆرسىتىلگەن مۇئمىنلەردىن بولالىشى ئۈچۈن ؛ قەلبى ، زاھىرى ، ئىلمى ۋە ئەمەلى ئىمان تارماقلىرىدىن ھەممىسىنى داڭما كۈچەيتىشى بىلەن بولىدۇ.

2 - خاس شەرت : بۇ بولسا جىھاد ئۈچۈن قىلىنىدىغان ماددى ھازىرلىقتۇر. قۇرال تەييارلاش، مۇئىمىنلەرنى كۇرۇشقا تەشۋىق قىلىش، اللە يولىدا نەقىقە قىلىش ۋە پىداكارلىق قىلىش بىلەن بولىدۇ. ئەسكىرى تەلىم-تەربىيە بولسا بۇ سانالغانلارنىڭ ھەممىسىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ : « (بەدرى ئۇرۇشىدا ئۆلتۈرۈلمەي قالغان) كافرلار قۇتۇلدۇق دەپ ئويلىمىسۇن، ئۇلار (پەرۋەردىگارنىڭ جازاسىدىن) ھەقىقەتەن قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ. دۈشمەنلىرىڭلار (بىلەن ئۇرۇش قىلىش) ئۈچۈن، قۇلۇڭلاردىن كېلىشىچە قورال كۈچى، جەڭ ئېتى تەييارلاڭلار، بۇنىڭ بىلەن اللەنىڭ دۈشمىنىنى، ئۆزەڭلارنىڭ دۈشمىنىڭلارنى ۋە ئۇلاردىن باشقا دۈشمەنلەرنى قورقتىسىلەر، ئۇلارنى سىلەر تۇنۇمايسىلەر، اللە تۇنۇيدۇ، سىلەرنىڭ اللە يولىدا سەرپ قىلغىنىڭلار مەيلى نېمە بولسا بولسۇن، سىلەرگە ئۇنىڭ ساۋابى تولۇق بېرىلىدۇ، سىلەرگە زۇلۇم قىلىنمايدۇ (يەنى بۇ ساۋابتىن ھېچ نەرسە كېمەيتىلمەيدۇ). » (ئەنفال : 59-60)

اللە سۇبھانەھۇ ۋە تەئالا ، كافرلارنى تولۇق قورۇشىغانلىقىنى ، ئۇلارغا كۈچى يېتىدىغانلىقىنى ۋە ئۆزىنى ئاجىز قالدۇرالمىدىغانلىقىنى بايان قىلماقتا . ئەمما بۇلار بىلەن بىللە بىزگە ، ئىلاھى ياردەم ۋە دىنىنىڭ ئەمەلىيلىشىشىنىڭ بىر شەرتى سۈپىتىدە قوللىمىزدىن كەلگەنچە ھەر تۈرلۈك تەييارلىقلارنى قىلىشىمۇ بۇيرۇغان . چۈنكى دۇنيا ، ئېمىتھان يېرى ۋە ئىشلار دۇنيادا سەۋەبلەرگە باغلانغان ھالدا يۈرۈشىدۇ. اللە تەئالا ، ئىماندىكى راستچىلىق دەرىجىسىنى ئۆلچەش ئۈچۈن مۇئىمىننى كافر ئارقىلىق ئېمىتھان قىلىدۇ . مۇئىمىن كىشىنىڭ كافرغا قارشى جىھاد قىلىشى ، بۇنىڭ ئۈچۈن قۇۋۋەت تەييارلىشى بۇ ئېمىتھاننىڭ ئىچىگە كىرىدۇ. ئۇنىڭدىن باشقا ، ئىمان چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشۇدىغانلىقىنى ياكى ئاۋاز قوشماي ئۇرۇش قىلىدىغانلىقىنى ئوتتۇرغا چىقىرىش ئۈچۈن كافرلىقىمۇ ، مۇئىمىن ئارقىلىق ئېمىتھان قىلىدۇ . اللە تەئالا ، ھەر ئىككى تەرەپنى بىر بىرى بىلەن ئېمىتھان قىلىشى توغرىسىدا مۇنداق دەيدۇ :

« ... ئەگەر اللە خالىسا ئەلۋەتتە (سىلەرنى كۇرۇشقا تەكلىپ قىلماستىنلا) ئۇلارنى جازالىغان بولاتتى، لېكىن اللە بەزىڭلارنى بەزىڭلار بىلەن سىناش ئۈچۈن (يەنى ئىمانىڭلارنى سىناش ئۈچۈن جىھادقا ئەمىر قىلدى)... » (مۇھەممەد : 4)

ماددى تەييارلىق دائىرىسىگە كىرىدىغان ئىشلاردىن بىرسى بولسا ، مۇسۇلمانلارنىڭ دۈشمەن قارشى سەپلىرىنى بىرلەشتۈرىشىدۇر. اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ :

« (پۈتۈن سۆز- ھەرىكەتلىرىڭلاردا) اللەغا ۋە ئۇنىڭ پەيغەمبىرىگە ئىتائەت قىلىڭلار، ئىختىلاپ قىلىشماڭلار، بولمىسا ، (دۈشمەن بىلەن ئۇچرىشىشتىن) قورقۇپ قالسىلەر، كۈچ- قۇۋۋىتىڭلار كېتىپ قالىدۇ؛ سەۋر قىلىڭلار، اللە ھەقىقەتەن سەۋر قىلغۇچىلار بىلەن بىللىدۇر. » (ئەنفال : 46)

ئايەتتە ، مۇسۇلمانلارنىڭ ئارىسىدا ئىختىلاپ ۋە تارتىشىشنىڭ بولۇشىنىڭ ، مەغلۇبىيەتنىڭ ئەڭ رۇشەن سەۋەبى ئىكەنلىكى ۋە مۇئىمىنلەرنىڭ بىر-بىرىنى دوست تۇتۇشىنىڭ بولسا غەلبىنىڭ ئەڭ مۇھىم شەرتى ئىكەنلىكى بىلدۈرۈلمەكتە . اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ:

« كىمكى اللەنى، اللەنىڭ پەيغەمبىرىنى ۋە مۇئىمىنلەرنى دوست تۇتىدىكەن (ئۇ اللەنىڭ جامائەسىدىندۇر). اللەنىڭ جامائەسى (ئەلۋەتتە) غالىبتۇر.» (مائىدە : 56)

شۈبھە يوقكى ، ماددى جەھەتتە تەبىئىيلىق قىلىشمۇ ئىماننىڭ ئۇللىرىدىن . چۈنكى بۇ ، اللە تەئالانىڭ بىر ئەمرىنى ئادا قىلىشتۇر . ئادا قىلىنغان بۇ ئەمر بولسا ، اللە تەئالانىڭ ئۇشبۇ بۇيرۇقىدىن ئىبارەت :

« ... دۈشمەنلىرىڭلار (بىلەن ئۇرۇش قىلىش) ئۈچۈن، قۇلۇڭلاردىن كېلىشىچە قورال كۈچى، جەڭ گېتى تەبىئىيلىكلاڭلار...» (ئەنفال : 60)

بۇنىڭ ئەھمىيىتىنى تەكىتلەش ئۈچۈن بۇ ھەقتە مەخسۇس توختالدۇق . بۇنىڭ ئىمانى تەبىئىيلىق بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ، خاس بولغاننىڭ ئومۇمى بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى شەكىللىدىدۇر .

تۆتىنچىسى : اللە تەئالا مۇئىمىنلەرگە ۋەدە قىلغان بۇ ياردەمنىڭ ئەمەلىيەتتە شەكىللىنىشى ، شەرتلەرنىڭ ئادا قىلىنىشىغا ئىشەنچ سەۋەبىدىندۇر .

بۇ بولسا قۇلنىڭ ئىمانى ۋە ماددى تەبىئىيلىقىنى لايىقىدا بەجا كەلتۈرمەكچىلىكىنىڭ ئاقىۋىتى .

بۇ ياردەم ۋەدىسىنىڭ ئەمەلىيەتتە شەكىللىنىشى مەنىسى : كافرلارنىڭ مۇسۇلمانلارغا غالىب كېلىشى ، دۆلەتنىڭ كۇفرىنىڭ ۋە كافرلارنىڭ قولىدا بولۇشىدۇر . بۇلارنىڭ ھەممىسى ئىماندىكى كەمتۈكلۈك ، مەئىيەت ۋە گۇناھلار سەۋەبىدىن بولغان . اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ :

«...ساڭا يەتكەن يامانلىق (قىلمىشلىرىڭ تۈپەيلىدىن) ئۆزەڭدىندۇر...» (نسا : 79)

« سىلەرگە (يەنى جېنىڭلار ياكى مېلىڭلارغا) ھەرقانداق بىر مۇسەبەت يەتسە، ئۇ سىلەرنىڭ قىلغان گۇناھىڭلار تۈپەيلىدىن كەلگەن بولىدۇ، اللە نۇرغۇن گۇناھىڭلارنى ئەپۈ قىلىدۇ (ئەپۈ قىلمايدىغان بولسا، بالا ۋە مۇسەبەتتىن ھېچ قۇتۇلماس ئىدىڭلار).» (شۇرا : 30)

« بۇ (يەنى ئۇلارغا نازىل بولغان ئازاب) شۇنىڭ ئۈچۈنكى، بىرەر قەۋم ئۆزلىرىنىڭ ھالىتىنى (كۇفرى ۋە گۇناھ بىلەن) ئۆزگەرتىمىگچە اللە ئۇلارغا بەرگەن نېمىتىنى ئۆزگەرتىۋەتمەيدۇ...» (ئەنفال : 53)

ئىبنى كەسىر رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ : « اللہ تەئالا بۇ ئايەتتە ، مۇكەممەل ئادالەتنى ۋە كىشىگە بەرگەن نېمەتنى ، ئۇنىڭ گۇناھلىرى بولماستىن تۇرۇپ ئۆزگەرتىۋەتمەيدىغانلىقى توغرىسىدىكى ھۆكۈمنى بايان قىلىدۇ. » اللہ تەئالا مۇنداق دەيدۇ :

« شۇبھىسىزكى ، اللہ ئىنسانلارغا قىلچە زۇلۇم قىلمايدۇ ، لېكىن ئىنسانلار (كۇفرى ۋە گۇناھ ئارقىلىق) ئۆزلىرىگە زۇلۇم قىلىدۇ. » (يۇنۇس : 44)

اللہ تەئالانىڭ بۇ ئىجتىمائىي قانۇنى ، ئىنسانلارنىڭ ئەڭ تاللانغىنى بولسىمۇ ، ھېچكىمنى قايرىپ قويمايدۇ . بۇنىڭ ئەڭ رۇشەن مىساللىرىدىن بىرى ، ئوھۇد كۈنى ساھابىلەرنىڭ (رەزىيەللاھۇ ئەنھۇم) بېشىغا كەلگەن يارىلىنىش ۋە ئۆلتۈرۈلۈش ۋەقەسىدۇر . چۈنكى ئۇلارنىڭ بەزىلىرى رەسۇلۇللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ بۇيرۇقىغا خىلاپلىق قىلىشقان ئىدى . بۇنىڭدىن مۇنداق خۇلاسە چىقىۋاتماقتا : جامائەت بولۇپ ئادا قىلغان ئىشلاردا ، بەزىلەرنىڭ مەئسۇبىيەتلىرى ھەممەيلەنگە زەرەر بېرىدۇ . ئوھۇد كۈنى ساھابە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇملارنىڭ بېشىغا كەلگەنلەر بىلەن ئالاقىدار ھالدا اللہ تەئالا مۇنداق دەيدۇ :

« سىلەرگە يەتكەن مۇسبەت سىلەر دۈشمەنگە يەتكۈزگەن مۇسبەتنىڭ يېرىمىغا تەڭ كېلىدىغان تۇرسا (يەنى ئوھۇد غازىتىدا سىلەردىن 70 كىشى شېھىت بولغان تۇرسا ، بەدىرى غازىتىدا بولسا مۇشرىكلاردىن 70 كىشىنى ئۆلتۈرگەن ، 70 كىشىنى ئەسىر ئالغان تۇرساڭلار) ، سىلەر يەنە : «بۇ مۇسبەت قەيەردىن كەلدى؟» دېدىڭلار . ئېيتقىنى ، «ئۇ سىلەرنىڭ ئۆزلىرىڭلاردىن (يەنى پەيغەمبەرنىڭ ئەمرىگە خىلاپلىق قىلغانلىقىڭلار ۋە غەنىمەتكە ھېرىس بولغانلىقىڭلاردىن) بولدى.» اللہ ھەقىقەتەن ھەر نەرسىگە قادىردۇر. » (ئالىمىران : 165)

دۈشمەننىڭ مۇسۇلمانلارنىڭ بېشىغا مۇسەللەت بولۇشى ، گۇناھلىرى سەۋەبلىك اللہ تەئالانىڭ ئۇلارغا بەرگەن بىر جازاسىدۇر . ئىنسان بولغان دۈشمەنلەر نۇقتىسىدىن ئەھۋال مۇشۇنداق بولغاندەك جىن بولغان دۈشمەنلەر نۇقتىسىدىنمۇ مۇشۇنداق . اللہ تەئالا مۇنداق دەيدۇ :

« كىمكى مېھرىبان اللہنى ياد ئېتىشتىن (يەنى قۇرئاندىن) يۈز ئۆرۈيدىكەن ، بىز ئۇنىڭغا شەيتاننى مۇسەللەت قىلىمىز (شەيتان ئۇنى ۋەسۋەسە قىلىدۇ) ، شەيتان ئۇنىڭغا ھەمىشە ھەمراھ بولىدۇ. » (زۇخروف : 36)

قۇل قىلغان گۇناھلىرى سەۋەبلىك شەيتاننىڭ ئۇنىڭغا مۇسەللەت بولۇشىغا يول ئاچىدۇ ۋە ئىنسانلاردىن بولغان دۈشمەنلىرى ئالدىدا ئۇنى خار قىلىدۇ . اللہ تەئالا مۇنداق دەيدۇ :

« ئىككى قۇشۇن (يەنى مۇسۇلمانلار بىلەن مۇشرىكلار) بىر- بىرى بىلەن ئۇچراشقان كۈندە ، ئىچىڭلاردىكى (جەڭدىن) ھەقىقەتەن يۈز ئۆرۈگەن كىشىلەرنى ، بەزى قىلمىشلىرى (يەنى پەيغەمبەرنىڭ ئەمرىگە مۇخالپەتچىلىك قىلغانلىقى) تۈپەيلىدىن ، شەيتان تېپىلدۈرۈشقا ئورۇندى... » (ئالىمىران : 155)

بۇ پىرىنسىپنى مۇنداقمۇ بايان قىلىشىمىز مۇمكىن : مۇسۇلمانلارنىڭ ئوڭۇشسىزلىقىنىڭ سەۋەبلىرى ئەسلىدە خۇسۇسى ئىچكى سەۋەبلەردىن ئىبارەت . بۇ مۇسۇلمەن سەۋەبىلەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇدىن رىۋايەت قىلغان ئۇشۇبۇ ھەدىستە ئوچۇق بىلدۈرۈلمەكتە :

« اللە تەئالا زېمىنى مەن ئۈچۈن قاتلاپ يىغدى، مەن ئۇنىڭ شەرقىنى ۋە غەربىنى كۆردۈم . ئۈمىتىمنىڭ مۈلكى ، ماڭا كۆرسىتىلگەن يەرلەرگە قەدەر ئۇزرايدۇ . ماڭا ئىككى خەزىنە بېرىلدى ، قىزىل ۋە ئاق خەزىنە . مەن پەرۋەردىگارمىدىن ، ئۈمىتىمنى ئومۇمىي بىر قەھەتچىلىك بىلەن ھالاك قىلماسلىقىنى ، ئۈمىتىمگە ئۆزىدىن باشقا بىر دۈشمەننى مۇسەللەت قىلىپ كۆپچىلىكىنى ھالاك قىلىشىغا مەيدان بەرمەسلىكىنى تەلەپ قىلدىم . پەرۋەردىگارم بۇ تەلەپلىرىمگە مۇنداق جاۋاب بەردى : « ئى مۇھەممەد ! بىر ھۆكۈم بەردىمۇ ئەمدى ئۇ قايتۇرۇلمايدۇ . مەن سېنىڭ ئۈمىتىڭگە » ئۇلارنى ئومۇمىي بىر قەھەتچىلىك بىلەن ھالاك قىلمايمەن ، ئۆزىدىن سىرت ، كۆپچىلىكىنى ھالاك قىلىدىغان بىر دۈشمەننى ھەم مۇسەللەت قىلمايمەن ، ھەتتا زېمىننىڭ ھەر تەرىپىدىكىلەر ، ئۇلارغا قارشى توپلانسىمۇ . ئەمما ئۆز ئارىسىدا بىر بىرلىرىنى ھالاك قىلىشىدۇ. »

بۇ ھەدىس ، مۇسۇلمانلار بۇزۇقلۇقتا جازاغا لايىق بولىدىغان دەرىجىگە چۈشمىگىچە ، اللە تەئالانىڭ ئۇلارغا تاشقىرىدىن كافر دۈشمەننى مۇسەللەت قىلمايدىغانلىقىنى ۋە مەغلۇبىيەتنىڭ ئانا سەۋەبىنىڭ بولسا خۇسۇسى ، يەنى ئۆزلىرى ئىكەنلىكىنى بىلدۈرمەكتە .

مۇسۇلمانلارنىڭ ئوڭۇشسىزلىقىنىڭ ۋە ئاجىزلىقىنىڭ سەۋەبىنى ، كافرلارنىڭ ھىيلە ۋە پىلانلىرىغا باغلىغانلارنىڭ خاتالىقى ئېنىق . يەھۇدىلارنىڭ پىلان ۋە تاكتىكىلىرىدىن قورقۇتقان ۋە ھەر تۈرلۈك يامانلىقنى ۋە پاساتنى ئۇلارغا نىسبەت بەرگەن بەزى يازغۇچىلار بۇ خاتانى سادىر قىلىۋاتماقتا . ھالبۇكى ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ بىلىشى كېرەك بولغان ھەقىقەت شۇكى ؛ مۇسۇلمانلارنىڭ بېشىغا نېمە مۇسبەت كەلسە كەلسۇن ، بۇ مۇسبەتلەردىن بىرىنچى دەرىجىدە مۇسۇلمانلار ئۆزلىرى جاۋابكار . چۈنكى اللە تەئالا ؛ « ساڭا يەتكەن يامانلىق (قىلمىشلىرىڭ تۈپەيلىدىن) ئۆزەڭدىندۇر. » (نىسا : 79) دەۋاتماقتا . ئۇنىڭ ئۈستىگە اللە سۇبھانەھۇ ۋە تەئالا ، كامىل ئىمانغا ئىگە بولغان مۇئمىنلەرگە قارشى كافرلارنىڭ ھىيلە ۋە ئويۇنلىرىنىڭ ئاجىز ئىكەنلىكىنى ئۇشۇبۇ ئايەتتە بىلدۈرمەكتە :

« ئۇلار سىلەرگە ئازار بېرىشتىن باشقا ھېچقانداق زىيان - زەخمەت يەتكۈزەلمەيدۇ؛ ئەگەر سىلەر بىلەن ئۇرۇشسا، سىلەرگە ئارقىسىنى قىلىپ قاچىدۇ، ئاندىن ئۇلارغا ياردەم بېرىلمەيدۇ. » (ئالىئىمران : 111)

ئەزىيەت ، كىچىك زەرەردۇر . بۇ، زەرەرنىڭ ئومۇمىيىسىدىن بۇنىڭ ئىستىسنا قىلىنغانلىقىدىن ئايدىڭلىشىۋاتماقتا . گۈزەل ئاقىۋەت تەقۋادارلارغا مەنسۇپتۇر . اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ :

«... شەيتاننىڭ دوستلىرى بىلەن ئۇرۇش قىلغۇلار (سەلەر ئۇلارنى يېڭىسىلەر)، شەيتاننىڭ تەدبىرى ھەقىقەتەن ئاجىزدۇر.» (نسا : 76)

بۇ ئايەت ، كافرلارنىڭ ھىيلە ۋە توزاقلارنىڭ ئاجىز ئىكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بەرگەن ئوچۇق بىر نەستۇر.

« بۇ شۇنىڭ ئۈچۈندۇركى، اللە مۇئىمىنلەرنىڭ مەدەتكارىدۇر، كافرلارغا مەدەتكار يوقتۇر.» (مۇھەممەد:11)

شۇڭا مۇسۇلمانلارنىڭ ئوڭۇشسىزلىقى ، دۈشمەنلىرى سەۋەبىدىن ئەمەس دەسلەپ بولۇپ ئۆزلىرى سەۋەبىدىندۇر. مۇسۇلمانلار ئىسيان ۋە گۇناھلار بىلەن دۈشمەنلىرىگە پۇرسەت ۋە ئىمكان بەرگەن.

بۇ تۆتىنچى ئاساسنىڭ نۇرى ئاستىدا مۇسۇلمان شەخس ۋە جامائەتلەر ئۆزلىرىگە باھا بېرىشلىرى كېرەك . بۇنىڭ نۇرى ئاستىدا ، گۇناھ ۋە قىلىنىشى كېرەك بولغان ئىشلارنى كەمچىل ھالدا ئىجرا قىلىش بولماي تۇرۇپ مۇسبەتنىڭ كەلمەيدىغانلىقىنى بىلگەچ ھېسابلىرىنى كۆزدىن كەچۈرۈشى كېرەك . بۇ ئۆزىنى تەنقىد قىلىشنىڭ ئىلىپ بېرىلىشى ۋاجىپتۇر. چۈنكى اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ :

« ئىنسانلارنىڭ قىلغان گۇناھلىرى تۈپەيلىدىن، قۇرۇقلۇقتا ۋە دېڭىزدا ئاپەت يۈز بەردى، اللە ئۇلارنى تەۋبە قىلسۇن دەپ قىلمىشلىرىنىڭ بىر قىسمىنىڭ (جازاسىنى) ئۇلارغا تېتىتى.» (رۇم : 41)

« ئۇلارنىڭ تەۋبە قىلىشى ئۈچۈن بىز ئۇلارغا چوقۇم ئەڭ چوڭ ئازابتىن (يەنى ئاخىرەت ئازابىدىن) ئىلگىرى ئەڭ يېقىنقى ئازاب (يەنى دۇنيا ئازابى) نى تېتىتىمىز.» (سەجەدە : 21)

پۈتۈن شەرىئەتلەردە بۇنىڭ كەسكىن بىر ئاساس ئىكەنلىكىنى كۆرۈش ئۈچۈن ئىلگىرىكى پەيغەمبەرلەرنىڭ ئۈممەتلىرىگە نەزەر سېلىش يېتەرلىك. اللە يولىدا باشلىرىغا بىرەر ئىش كەلگىنىدە بۇنىڭ ئۆزلىرى قىلغان گۇناھلار سەۋەبىدىن ئىكەنلىكىنى چۈشەنگەن ۋە دەرھال اللەقا تەۋبە ۋە ئىستىغفار ئېيتىشقان .

اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ : « نۇرغۇن پەيغەمبەرلەر بىلەن كۆپلىگەن خۇداگۇي ئۆلىمالار بىرلىكتە جەڭ قىلدى. ئۇلار اللەنىڭ يولىدا يەتكەن كۈلپەتلەردىن روھسىزلانمىدى، بۇشاشمىدى، باش ئەگمىدى، اللە ئۆزىنىڭ يولىدا دۇچ كەلگەن قىيىنچىلىقلارغا چىداشلىق بەرگۈچىلەرنى دوست تۇتىدۇ. ئۇلارنىڭ سۆزى پەقەت : « پەرۋەردىگارىمىز! گۇناھلىرىمىزنى ، ئىشىمىزدا چەكتىن ئاشقانلىقىمىزنى مەغپىرەت قىلغىن ، قەدەملىرىمىزنى (جەڭ مەيدانىدا) مۇستەھكەم قىلغىن ۋە كافر قەۋمگە قارشى بىزگە ياردەم بەرگىن » دېگەندىن باشقا بولمىدى.» (ئالىئىمران : 146-147)

قۇرئان كەرىمدە قىسسىسى كەلگەن باغ ئېگىلىرىمۇ ، بېغى خاراپ بولغاندا بۇنىڭ گۇناھلىرى سەۋەبىدىن بولغانلىقىنى چۈشەنگەن ۋە دەرھال تەۋبە قىلىپ اللەقا يۈزلەنگەن :

« ئۇلارنىڭ ياخشىسى (يەنى ئەڭ ئەقىللىقى): «سىلەر نېمىشقا سىلەرگە تەۋبە قىلىپ تەسبىھ ئېيتمايسىلەر دېمىگەنمىدىم» دېدى. ئۇلار: «پەرۋەردىگارمىز! سېنى پاك ئېتىقاد قىلىمىزكى، بىز (مىسكىنلەرنىڭ ھەققىنى مەنئى قىلىش بىلەن) ھەقىقەتەن زۇلۇم قىلغۇچىلاردىن بولدۇق» دېدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار بىر- بىرىگە قارىشىپ ئۆزئارا مالاھەت قىلىشتى. ئۇلار دېيىشتى: «ۋاي بىزگە! بىز ھەقىقەتەن ھەددىمىزدىن ئېشىپتۇق. ئۈمىدىكى، پەرۋەردىگارمىز بىزگە بۇنىڭدىن ياخشىراق باغنى بەرگەي، بىز ئەلۋەتتە پەرۋەردىگارمىزدىن ئۈمىد قىلغۇچىلارمىز». (قەلەم : 28-32)

بەشىنچىسى: بۇ ياردەمنىڭ ئەمىلىيلىشىشى كېچىكسە ، قۇل بۇنىڭغا لايىق بولۇشى ئۈچۈن تېگىشلىك شەرتلەرنى تاماملىشى كېرەك.

اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ: «...ھەر قانداق بىر قەۋم ئۆزىنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزگەرتىمىگىچە (يەنى اللەنىڭ بەرگەن نىئەتلىرىگە تۈزكۈرلۈك قىلىپ گۇناھلارغا چۆممىگىچە) اللە ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزگەرتىمەيدۇ (يەنى اللە ئۇلارغا بەرگەن نىئەت، خاتىرجەملىك ۋە ئىززەت- ھۆرمەتنى ئېلىپ تاشلىمايدۇ)» (رەئد : 11)

بۇ اللە تەئالانىڭ ئۆزگەرمەس قانۇنىيىتى . اللەنىڭ، بېشىغا كەلگەن مۇسبەتنى كۆتۈرۈۋېتىشى ۋە نېئەتلەرنى ئاتا قىلىشى ئۈچۈن قۇل دەسلەپ بولۇپ ئۆزىنىڭ ئەھۋالىنى تۈزىتىشى كېرەك . اللەقا ئىتائەتسىزلىك قىلىشى ۋە بىپەرۋالىق قىلىشى داۋام قىلغان ھالەتتە مۇسبەتلەردىن قۇتۇلۇشنى كۈتۈشنىڭ مەنسى يوق . بىز يۇقىرىدا توختالغان تۆتىنچى ماددا ، مۇسۇلمانلارنىڭ ئارقىدا قېلىپ كافرلارغا قارشى خار بولۇشى سەۋەبىنىڭ، خۇسۇسى قۇرۇلمىلىرىدىن كېلىپ چىققانلىقىنى بايان قىلىدۇ . بەشىنچى ماددا بولسا ئوڭۇشسىزلىق ۋە مەغلۇبىيەتنىڭ ئۆزگىرىشى ئۈچۈن ، ئۆزگىرىشنىڭ مەخسۇس ئىچكى قىسمىدىن ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆزلىرىدىن باشلىنىشى كېرەكلىكىنى كۆرسىتىپ بېرىدۇ .

اللە تەئالانىڭ بەرگەن ۋەدىسىنىڭ يېتىپ كېلىشى ياكى كەلمەسلىكى بىلەن ئالاقىدار ھالدا نەزەردە تۇتۇلۇشقا تېگىشلىك بەش ئاساس مۇشۇلاردىن ئىبارەت . مۇسۇلمانلارنىڭ ۋە بولۇپمۇ دەۋەت ۋە جىھاد ساھەسىدە تىرىشۋانغانلار ، بۇ ئاساسلارنى ئەقىلدىن چىقىرىپ قويماسلىقى كېرەك .

ئىبنۇل قەييىم رەھىمەھۇللاھ ، « ئەل جەۋابۇل كافى لىمەن سەئەلە ئەندەدەۋائىش شافى » ئىسمىلىك ئەسىرىدە بۇ ئاساسلاردا ئايرىم ئايرىم ھالدا توختالغان . ئۇ كىتابتا گۇناھلارنىڭ كىشىلەر ۋە جەمئىيەت ئۈستىدىكى يامان تەسىرلىرىنى بايان قىلغان . « ئىغاسەتۇل لەھفان مىن ماسايدىش شەيتان » ناملىق كىتابىدىمۇ مۇئەمىنلەرگە اللەنىڭ ياردەم قىلىشىنىڭ شەرتلىرىنى ، ياردەم كەلمەسلىكىنىڭ سەۋەبلىرىنى ۋە بۇنىڭ ھېكمىتىنى بايان قىلىش ئۈچۈن ئېسىل بۆلۈملەرنى

ئاچقان (قاراڭ . ئىخسائەتۇل لەھفان، 108/2-188 ، دارۇل كۈتۈبىل ئىلمىيە ،ھىجرىيە1407). ئىبنى تەيمىيەمۇ (رەھىمەھۇللاھ) ، « ساڭا يەتكەن يامانلىق (قىلمىشلىرىڭ تۈپەيلىدىن) ئۆزەڭدىندۇر. » (نىسا : 79) ئايىتى بىلەن ئالاقىدار ھالدا ، يەنە بۇ مەسىلىنى چۈشەندۈرۈش ئۈچۈن « ئەل ھاسەنە ۋەسەيىئە » ئىسىملىك كىتابىنى يازغان . پۈتۈن مۇسۇلمانلارنى ۋە بولۇپمۇ ئىسلام ئۈچۈن تىرىشىۋاتقان قېرىنداشلىرىمىزنى بۇ كىتابلارنى ئوقۇشقا ۋە ياخشىلاپ چۈشىنىشكە چاقىرىمەن . چۈنكى ئۇلار ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ چوقۇم بىلىشى ۋە ئەمەل قىلىشى زۆرۈر بولغان بۇ ئاساسلارنى ئوتتۇرغا قويغان.

ئىبنىل قەيىم رەھىمەھۇللاھ، « ئىخسائەتۇل لەھفان » ئىسىملىك كىتابىدا مۇنداق دەيدۇ : « اللە تەئالا دىنغا ، كۆز تەرەپتارلىرىغا ۋە ھەم ئىلىم ھەم ئەمەل بولۇپ دىننى ئىجرا قىلغان دوستىغا ياردەم بېرىشنى كۆز ئۈستىگە ئالغان . ئىگىسى ھەق ئىكەنلىكىگە ئىشەنسىمۇ ، باتىلغا ياردەم بېرىشنى ئۈستىگە ئالمىغان . ئۈستۈنلۈك ۋە ئىززەتمۇ ، اللە ئۆزىنىڭ ئەلچىلىرىنى ئۆزىگە بىلەن ئەۋەتكەن ، كىتابلىرىنى ئۆزىگە بىلەن نازىل قىلغان « ئىمان » نىڭ ئىگىلىرى ئۈچۈندۇر . بۇ ئىمان بولسا ئىلىم ، ئەمەل ۋە ھالدىن ئىبارەت . اللە تەئالا ؛ « ...ئەگەر مۇئمىن بولساڭلار ، ئۈستۈنلۈك قازىنىسىلەر . » (ئالىمىران : 139) دېگەن . قۇل ، ئۆزى ئىگە بولغان ئىمان دەرىجىسى نىسبىتىدە ئۈستۈن بولىدۇ . اللە تەئالا ؛ « غەلبە اللەغا ، اللەنىڭ پەيغەمبىرىگە ۋە مۇئمىنلەرگە مەنسۇپ » دېگەن . بىر كىشى ، ئىمان ۋە ئۆزىگە ھەقىقەتلىرىگە ئىگە بولغان مىقدارى بويىچە ئىززەت ئىگىسى بولىدۇ . ئىززەت ۋە ئۈستۈنلۈكتىن نېسىۋىسىنى ئالمايۋاتقان بولسا ؛ ئىلىم ، ئەمەل ، زاھىرى ۋە باتىنى بولۇپ يۈتتۈرۈپ قويغان ئىمان ھەقىقەتلىرى سەۋەبىدىندۇر .

قۇلنى قوغداشمۇ قۇلنىڭ ئىمانى مىقدارىچە بولىدۇ . اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ : « اللە مۇئمىنلەرنى چوقۇم قوغدايدۇ... » (ھەج : 38) قۇلنىڭ قوغدىلىشى ئاز بولسا ، بۇ ئىماننىڭ ئازلىقىدىندۇر .

اللە تەئالانىڭ مۇئمىن ئۈچۈن كۇپايە بولۇشىمۇ ، ئۇ مۇئمىننىڭ ئىمانىنىڭ دەرىجىسىگە قارىتا بولىدۇ . اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ : « ئى پەيغەمبەر ! (يالغۇز) اللە ساڭا ۋە ساڭا ئەگەشكەن مۇئمىنلەرگە كۇپايە قىلغۇچىدۇر. » (ئەنفال : 64)

يەنى اللە تەئالا ساڭمۇ ، ساڭا ئەگەشكەن مۇئمىنلەرگە كۇپايە . اللە تەئالانىڭ ئۇلارغا كۇپايە بولۇشى ، ئۇلارنىڭ اللەنىڭ ئەلچىسىگە ئەگىشىشى ۋە ئىتائەت قىلىشى مىقدارىچە بولىدۇ . ئىماندا قانچىلىك دەرىجىدە كەمچىللىك بولغان بولسا ، اللە تەئالانىڭ بىراۋ ئۈچۈن يىتەرلىك بولۇشىمۇ شۇ دەرىجىدە ئاز بولىدۇ . مەلۇم بولغىنىدەك ئەھلى سۈننەت ۋە لىجائەت مەزھىپىگە كۆرە ئىمان ئارتىدۇ ۋە كېمىيدۇ .

اللە تەئالانىڭ قۇلغا بولغان مەدەتكارلىقىمۇ قۇلنىڭ ئىمانى بىلەن مۇتاناسىپتۇر . اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ : «... اللە مۇئىمىنلەرنىڭ مەدەتكارىدۇر.» (ئالىئىمران : 68) ۋە يەنە « اللە مۇئىمىنلەرنىڭ ئىگىسىدۇر » دەۋاتماقتا . (بەقەرە : 257)

اللە تەئالانىڭ خاس بىللە بولۇشىمۇ ئىمان ئەھلى ئۈچۈن . اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ : «...اللە ھەقىقەتەن مۇئىمىنلەر بىلەن بىللىدۇر .» (ئەنفال : 19) ئىمان ئاز ۋە ئاجىز بولسا ، اللە تەئالانىڭ قۇلغا بولغان مەدەتكارلىقى ۋە ئۇنىڭ بىلەن بىللە بولۇشىمۇ قۇلنىڭ ئىمانىدىن بولغان نېسىۋىسىچىلىك ئاز ۋە ئاجىز بولىدۇ .

ياردەم بېرىش ۋە مۇكەممەل قوللاشمۇ پەقەت مۇكەممەل ئىمان ئىگىلىرى ئۈچۈن . اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ : « شەك - شۈبھىسىزكى ، بىز پەيغەمبىرىمىزگە ، مۇئىمىنلەرگە ھاياتى دۇنيادا ۋە (پەرىشتە ، پەيغەمبەر ۋە مۇئىمىنلەردىن بەندىلەرنىڭ ئەمەللىرىگە گۇۋاھ بولىدىغان) گۇۋاھچىلار ھازىر بولىدىغان كۈندە ئەلۋەتتە ياردەم بېرىمىز.» (غافىر : 51) باشقا بىر ئايەتتە بولسا مۇنداق دەيدۇ : «... مۇئىمىنلەرگە ئۇلارنىڭ ئۆز دۈشمەنلىرىگە قارشى تۇرۇشىدا يار - يۈلەكتە بولىدۇق ، شۇنىڭ بىلەن مۇئىمىنلەر غالىب بولىدۇ .» (سەف : 14)

ئىمانى ئاز بولغان كىشىنىڭ ياردەم ۋە قوللاشتىن بولغان نېسىۋىسىمۇ ئاز بولىدۇ . بۇ سەۋەبتىن قۇلنىڭ ئۆزىگە ياكى مېلىغا بىرەر مۇسبەت يەتسە ياكى دۈشمەنگە قارشى مەغلۇپ بولسا ، بۇ ئۇنىڭ ۋاجىپىنى تەرك قىلغانلىقى ياكى ھارامنى ئىشلىگەنلىكى ئۈچۈن مەيدانغا كەلگەن گۇناھلىرى سەۋەبىدىن بولغان . بۇ بولسا ئىماننىڭ كەمتۈكلىكىدىندۇر .

شۇنداق قىلىپ «... اللە كافرلارغا مۇئىمىنلەرگە قارشى ھەرگىز يول بەرمەيدۇ .» (نىسا : 141) ئايىتىنى چۈشىنىشكە تىرىشقان نۇرغۇن كىشىلەر تىلغا ئېلىشقان مەسىلىمۇ ئارىدىن يوق بولۇۋاتىدۇكى بۇ كىشىلەرنىڭ كۆپچىلىكى بۇ ئايەتنى چۈشەندۈرگەن ۋاقتىدا ؛ ھۈججەت (دەلىل) تەرىپىدىن مۇئىمىنلەرگە قارشى بىر يول بەرمەيدۇ ، دېيىشىدۇ .

ھالبۇكى ئەھۋال بۇ ئايەتلەردە بايان قىلىنغانلارنىڭ ئەينىسى . پەقەت مۇكەممەل ئىمان ئىگىلىرىگە قارشى ئۇلارغا يول بېرىلمەيدۇ . ئەمما ئىمانى ئاجىز بولغان بولسا ، بۇ ئاجىزلىق سەۋەبلىك مۇئىمىنلەرگە قارشى كافرلارنىڭ قولىغا پۇرسەت كەلگەن بولۇۋاتماقتا . اللەقا ئىتائەت قىلىشنى تەرك قىلغانلىقى ئۈچۈن ئۆزلىرىگە قارشى كافرلارغا يول ۋە پۇرسەت بەرگەن بولۇۋاتماقتا . مۇئىمىن غالىپتۇر ، ئەزىزدۇر ، دەستەكلەنگۈچىدۇر ، ياردەم قىلىنغۇچىدۇر . اللە ئۇنىڭغا كۇپايە قىلىدۇ ۋە قەيەردە بولسا بولسۇن ، ھەم زاھىردا ۋە باتىندە ئىماننىڭ ھەقىقىتى (؟) ۋە لازىملىقلىرىنى بەجا كەلتۈرسە ، پۈتۈن دۇنيا ئۇنىڭغا قارشى توپلانغان تەقدىردىمۇ ئۇنىڭ قوغدىغۇچىسى خاس اللە تەئالادۇر . اللە سۇبھانەھۇ ۋەتەئالا مۇنداق دەيدۇ :

» (جىھادتىن) بوششىپ قالماڭلار، شەھىد بولغانلار ئۈچۈن قايغۇرماڭلار، ئەگەر مۇئىن بولساڭلار، ئۈستۈنلىك قازىنىسىلەر.» (ئالىمران : 139)

» (كافىرلار بىلەن جەڭ قىلغان چېغىڭلاردا) بوشاپ قالماڭلار، (كافىرلارنى) سۈلھكە چاقىرماڭلار، ھالبۇكى، سىلەر غالبىتۇرسىلەر، اللھ سىلەر بىلەن بىرگىدۇر، اللھ ھەرگىز ئەمەللىرىڭلارنىڭ (ساۋابىنى) كېمەيتىۋەتمەيدۇ.» (مۇھەممەد : 35)

بۇ كۇپايە بولۇش ، ئىمان ۋە ئەمەللىرى سەۋەبى بىلەندۇركى بۇلار اللھ تەئالانىڭ ئەسكەرلىرىدىن بولغان مۇئىنلەردۇر. اللھ تەئالا ئۇلارنى بۇ ئىمانلىرى بىلەن قوغدايدۇ ، ھەر قاچان بۇ قوغداشنى داۋام قىلىدۇ ۋە ھەرگىز ئۈزۈپ قويمايدۇ . كافىرلارنىڭ ۋە مۇنافىقلارنىڭ ، اللھ تەئالادىن باشقىسى ئۈچۈن قىلغانلىرىنى ۋە اللھ تەئالانىڭ ئەمرىگە ئۇيغۇن بولمىغان ئەمەللىرىنى بىكار قىلىۋەتكىنىگە ئوخشاش .

ئىبنۇل قەييىم رەھىمەھۇللاھ ، « ئەل جەۋابۇل كافى » ئىسمىلىك كىتابىدا گۇناھلارنىڭ ئىلاھى جازاسى توغرىلىق مۇنداق دەيدۇ : « جازالاردىن بىرى بولسا ، كىشىنىڭ ، گۇناھنى كىچىك سانغىنى ۋە ئاددى قارىغىنىغا ئوخشاش ، اللھ تەئالانىڭمۇ ئۇنى مەخلۇقاتنىڭ قەلبىدە سۆيۈمسىز ، قەدىرسىز ۋە ئۇنىڭدىن قورقۇلمايدىغان بىرى ھالىتىگە كەلتۈرۈشىدۇر . قۇل ، اللھ تەئالانى ياخشى كۆرگەن مىقداردا كىشىلەرمۇ ئۇنى ياخشى كۆرىدۇ . اللھتىن قورققان مىقداردا كىشىلەر ھەم ئۇنىڭدىن قورقىدۇ . اللھ تەئالانى ۋە قىممەتلىرىنى يۈكسەلتكەن مىقداردا قۇللار ئۇنى يۈكسەلتىدۇ . اللھنىڭ قىممەتلىرىنى چەيلىگەن قۇلنىڭ قىممەتلىرىنى ئىنسانلار قانداقسىگە چەيلىمىسۇن ! اللھ تەئالانى كىچىك كۆرگەن ۋە تېگىشلىك رەۋىشتە ئۇلۇغلىمىغان قۇلنى ئىنسانلار قانداقسىگە كىچىك كۆرمىسۇن ۋە خورلىمىسۇن ! اللھنىڭ چەكلىمىلىرىنى دەپسەندە قىلىشنى ئاددى چاغلىغان قۇل ئىنسانلارنىڭ نەزىرىدە قانداقسىگە ئاددى ۋە خار كۆرۈلمىسۇن !

اللھ تەئالا ، قۇرئاندا گۇناھلارنى بايان قىلغاندا بۇنىڭغا ئىشارەت قىلغان ۋە گۇناھلىرى سەۋەبلىك ، بۇلارنى سادىر قىلغانلارنى رەسۋا قىلغان ، قەلبلىرىنى پەردىلىگەن ۋە گۇناھلىرى بىلەن مۆھۈرلەشۋەتكەن ، ئۆزىنى ئۇنۇتقىنىدەك ئۇلارنىمۇ ئۇنۇتقان ، دىنىنى خارلىغىنىغا ئوخشاش ئۇلارنى خارلىغان ۋە ئۆزىنى ھېسابقا ئالمىغانلىقى ئۈچۈن اللھ تەئالامۇ ئۇلارنى ھېسابقا ئالمىغان . بۇ سەۋەبلىك اللھ تەئالا ، مەخلۇقاتلىرىنىڭ ، ئۆزىگە سەجدە قىلغانلىقىنى بايان قىلغان ئايەتتە مۇنداق دەيدۇ :

«...اللھنىڭ خارلىشىغا ئۇچرىغان ئادەمگە ھۆرمەتلىگۈچى چىقمايدۇ...» (ھەج : 18)

اللھ تەئالاغا سەجدە قىلىشنى خارلاپ كىچىك كۆرۈپ ئۇنىڭغا سەجدە قىلىشنى تەرك قىلغاندا ، اللھ تەئالامۇ ئۇلارنى خار قىلغاندۇر. اللھ تەئالانىڭ ئۇلارنى خار قىلىشىدىن كېيىن ئەمدى ھېچكىم

ئۇلارنى ھۆرمەتلىك قىلالىمىغان . اللەنىڭ خار قىلغىنىنى كىم ھۆرمەتلىك قىلىدۇ؟ ياكى ھۆرمەتلىك قىلغىنىنى كىم خار قىلىدۇ؟ » (ئىبنۇل قەييىم ، ئەل جەۋابۇل كافى ، 80-81)

ئىبنۇل قەييىم رەھىمەھۇللاھ باشقا بىر يەردە مۇنداق دەيدۇ : « گۇناھلارنىڭ جازالىرىدىن بىرى بولسا نېئىمەتلەرنى يوق قىلىشى ۋە مۇسبەتلەرنى قۇلنىڭ ئۈستىگە چۈشۈرۈشىدۇر . قۇل يوقىتىپ قويغان ھەر بىر نېئىمەت ، چوقۇم بىر گۇناھى سەۋەبىدىن بولغان . بېشىغا كەلگەن ھەر بىر مۇسبەت چوقۇم بىر يامانلىق سەۋەبىدىن بولغان . ئەلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ : « گۇناھ بولماستىن بالا كەلمەس ۋە تەۋبە بولماستىن بالا كەتمەس . » اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ :

« سىلەرگە (يەنى جېنىڭلار ياكى مېلىڭلارغا) ھەرقانداق بىر مۇسبەت يەتسە ، ئۇ سىلەرنىڭ قىلغان گۇناھىڭلار تۈپەيلىدىن كەلگەن بولىدۇ ، اللە نۇرغۇن گۇناھىڭلارنى ئەپۈ قىلىدۇ (ئەپۈ قىلمايدىغان بولسا ، بالا ۋە مۇسبەتتىن ھېچ قۇتۇلماس ئىدىڭلار). » (شۇرا : 30)

« بۇ (يەنى ئۇلارغا نازىل بولغان ئازاب) شۇنىڭ ئۈچۈنكى ، بىرەر قەۋم ئۆزلىرىنىڭ ھالىتىنى (كۇفرى ۋە گۇناھ بىلەن) ئۆزگەرتىمىگىچە اللە ئۇلارغا بەرگەن نېمىتىنى ئۆزگەرتىۋەتمەيدۇ ، اللە (ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى) ئاڭلاپ تۇرغۇچىدۇر ، (قىلىمىشلىرىنى) بىلىپ تۇرغۇچىدۇر . » (ئەنفال : 53)

اللە تەئالا ، ئۆزىنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزگەرتىمىگىچە قۇلغا بەرگەن بىر نېئىمەتنى ئۆزگەرتىۋەتمەيدىغانلىقىنى بايان قىلغان . اللەقا بولغان ئىتائەتنى مەئسىيەتكە ، شۈكرى قىلىشنى كۇفرلىق قىلىشقا ، رازى بولۇشنىڭ سەۋەبلىرىنى غەزەپلەندۈرىدىغان سەۋەبلەرگە ئۆزگەرتىۋەتسە ؛ تولۇق بىر جاۋاب سۈپىتىدە اللە تەئالامۇ قۇلغا ئاتا قىلغانلىرىنى ئۆزگەرتىۋەتمەيدۇ . اللە قۇللىرىغا زۇلۇم قىلمايدۇ . قۇل ، مەئسىيەتنى ئىتائەت قىلىش بىلەن ئۆزگەرتسە ، اللەمۇ جازانى مۇكاپاتقا ، خارلىقنى ئىززەتكە ئايلاندۇرۇپ بېرىدۇ .

« ھەر قانداق بىر قەۋم ئۆزىنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزگەرتىمىگىچە (يەنى اللەنىڭ بەرگەن نېئىمەتلىرىگە تۈزكۈرلۈك قىلىپ گۇناھلارغا چۆممىگىچە) اللە ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزگەرتىۋەتمەيدۇ (يەنى اللە ئۇلارغا بەرگەن نېئىمەت ، خاتىرجەملىك ۋە ئىززەت - ھۆرمەتنى ئېلىپ تاشلىمايدۇ) ، اللە بىرەر قەۋمنى ھالاك قىلماقچى (ياكى ئازابلىماقچى) بولسا ، ئۇنىڭغا قارشى تۇرغىلى بولمايدۇ ، ئۇلارغا ئازابنى دەپتى قىلىدىغان اللەدىن باشقا ئىگىمۇ بولمايدۇ . » (رەئد : 11) (ئىبنۇل قەييىم ، ئەل جەۋابۇل كافى ، 85-86 ، دارۇننەدۋەتلى جەدىدە ، ھىجرى 1400)

ئىبنۇل قەييىمنىڭ (رەھىمەھۇللاھ) بۇ چۈشەندۈرۈشلىرى ، بىز بايان قىلغان بەش ئاساسنى ئەڭ رۇشەن شەكىلدە ئوتتۇرغا قويۇۋاتماقتا .

بەش ئاساسنى اللەنىڭ ئىزنى بىلەن مۇشۇنداق چۈشەندۈرگەندىن كېيىن ؛ « مۇسۇلمان بولغان بىزلەر ئەجەبا قانداق ئەھۋالدىمىز؟ » دەپ سورىيالايمىز . مۇسۇلمانلار بۈگۈن بىر مىلياردتىن كۆپ . مۇسۇلمانلار ياشاۋاتقان دۆلەتلەر بايلىق جەھەتتىن دۇنيانىڭ ئەڭ باي دۆلەتلىرى ۋە شەرقتىن غەربكە

قەدەر سوزۇلغان . ئەڭ مۇھىم دېڭىز كېچىكىلىرىگە ۋە بوغۇزلىرىغا ئىگە . ئەجەبا بۇ بىر مىليارد مۇسۇلمان نېمە ئەھۋالدا تۇرىۋاتىدۇ؟ ئەجەبا دۇنيادا ئۇلارنىڭ ۋەزىيىتى ۋە ۋەزىنى قانداق ؟

اللە ئۇلارغا غەزەپ قىلغان ، خارلىق ۋە پەسلىك تامغىسىنى ئۇرغان ، لەنەت قىلغان ئىككى مىليوندىن ئاشمايدىغان بىر يەھۇدى توپى ئەجەبا يۈز مىليوندىن ئارتۇق مۇسۇلمانغا قانداق مۇسەللەت بولغان ؟ مۇسۇلمانلارنىڭ دۆلەتلىرىدە دېمىدىم ، ئەكسىچە مۇسۇلمان دۆلەتلىرىنىڭ يۈرىكىدە قانداقسىگە بىر دۆلەت قۇرالغان ؟

اللەنىڭ كىتابىدا شۇنى ئوقۇۋاتماقتىمىز : «...شەيتاننىڭ دوستلىرى بىلەن ئۇرۇش قىلىڭلار (سىلەر ئۇلارنى يېڭىسىلەر)، شەيتاننىڭ تەدبىرى ھەقىقەتەن ئاجىزدۇر.» (نسا : 76)

« ئۇلار سىلەرگە ئازار بېرىشتىن باشقا ھېچقانداق زىيان - زەخمەت يەتكۈزەلمەيدۇ؛ ئەگەر سىلەر بىلەن ئۇرۇشسا، سىلەرگە ئارقىسىنى قىلىپ قاچىدۇ، ئاندىن ئۇلارغا ياردەم بېرىلمەيدۇ.» (ئالىمىرمان : 111)

« ئەگەر كافرلار سىلەر بىلەن (ھۈدەيىيىدە) ئۇرۇشسا، ئەلۋەتتە، ئارقىسىغا قاراپ قاچاتتى...» (فەتىھ : 22)

ھالبۇكى بۈگۈن بۇنىڭ دەل ئەكسىچە بولغان بىر رېئاللىققا دۇچ كېلىمىز. ئەسلى كافرلاردىن ۋە مۇرتەد ھۆكۈمرانلاردىن بولغان كافرلار، مۇسۇلمانلارغا ئەڭ يامان ئازابىنى تېتىۋاتىدۇ. مۇسۇلمانلارنىڭ ئەللىرىنى ئۆلتۈرىۋېتىۋاتىدۇ ، تۈرمىلەرگە توشقۇزۇۋاتىدۇ ۋە ئىسكەنجىلەر بىلەن يوق قىلىۋېتىۋاتىدۇ . مۇسۇلمانلارنىڭ ئاياللىرىنى ئەسىر ئېلىۋېتىۋاتىدۇ ۋە تاغۇتلارنىڭ تۈرمىلىرىدە ئۇلارنىڭ ئىففىتىگە تېگىۋاتىدۇ . خەلقنىڭ رىزىقلىرىنى كېسىش ، بايلىقلىرىنى بۇلاڭ-تالاڭ قىلىش ، دىنىنى ئۆزگەرتىش ، نەسلىلەرنى ئىسلامدىن يىراق يېتىشتۈرۈش ئۈچۈن فىتىنلەرنى ۋە ئەخلاقسىزلىقلارنى بېيىشىمۇ ئۇلار قىلغان ئەڭ مەلۇملۇق ئىشلاردىندۇر .

بۈگۈن ، كەڭرى دائىرىلىك بىر ھالەتتە ئىسلامى ئىلىملىرى توغرىسىدا خىزمەتلەرنىڭ ئىشلەنگەنلىكىنى كۆرۈۋاتىمىز . ئەمما بۇ خىزمەتلەرنىڭ ھېچبىر پايدىسى بولمايۋاتماقتا ۋە مۇسۇلمانلارنىڭ نۆۋەتتىكى ئەھۋالىدىن ھېچبىر نەرسىنى ئۆزگەرتەلمەيۋاتماقتا . بۇنىڭ سەۋەبى ئىلىمنىڭ بەرىكەتنىڭ بولمايۋاتقانلىقىدىن ئىبارەت. چۈنكى بۇ ئىلىمنىڭ ۋە قىلىنغان خىزمەتلەرنىڭ نىشانى ، اللەنىڭ رازىلىقىغا ئېرىشىش ئەمەس؛ رەھبەرلىك ، مەمۇرلۇق ، پادىشاھلارنىڭ باتىللىرىنى يوشۇرۇش ۋە ھەتتا قوللاش ياكى غالجىرلىشىپ ھەر تەرەپنى پىسپات بىلەن توشقۇزغان كافرلارنىڭ ئىقتىدارلىرىنى كۈچلەندۈرۈشتۇر . ئىمان ئېيتقان ۋە ياخشى ئەمەل قىلغان ئىلىم ئەھلى ئەلۋەتتە بۇنىڭ سىرتىدا . بۈگۈن ئىسلامى نەشرىياتىنىڭ كۆپلىكى ، ئاۋازلىق ۋە سىنىق نەشر ماتېرىياللىرى ، كېزىتلەر ، ژورناللار ، ھەقىقەت ۋە ھەقىسىز بېرىلگەن ئاكادېمىك ئۇنۋانلار ، ئىسلام نامى بىلەن تەشكىللەنگەن كونفرېنسىيە ۋە قۇرۇلتايىلار ، مۇسابىقىلار ، ئىسلامى ئېنىستىتۇتلار ، رادىئولار ،

تېلېۋىزىيەلەر ۋە ھەر سەۋىيەدىن نەشىر قىلىنغانلارغا نەزەر سالغىنىمىزدا ، ئوخشىشى كۆرۈلمىگەن بىر كۆپلۈكنىڭ ۋە كۆپ خىللىقنىڭ مەۋجۇتلىقىنى كۆرىمىز. ئەمما بۇلارنىڭ ھەممىسىنىڭ قانچىلىك مەنپەئەت ئېلىپ كەلگەنلىكىنى سورىشىمىز كېرەك .

بۇ يەردە مۇسۇلمانلار تۇرۇۋاتقان ۋەزىيەت ئۈستىدە ئۇزۇن توختىيالمايمىز. بۇ تېما بىلەن مۇناسىۋەتلىك تەييارلانغان ئۇزۇن خىزمەتلەر مەۋجۇت . مەسىلەن دوكتور مۇھەممەد جەمىل ئەل مىسىرنىڭ « كىتابۇ ھادىرىل ئالەمىل ئىسلامى » ئىسمىلىك كىتابىغا قاراش مۇمكىن . مەن بۇ يەردە پەقەت مەن بايان قىلغان بەش ئاساسنىڭ بىزنىڭ بۈگۈنكى ئەھۋالىمىز بىلەن ئالاقىسىنى ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ بىلىشىنى مەقسەت قىلدىم . يەنى :

مۇسۇلمانلارنىڭ ياردەم ۋە غەلبىدىن مەھرۇم قېلىشىنىڭ سەۋەبى ، ئىلىم ۋە ئەمەل بولۇپ ئىماندىكى چوڭ كەمتۈكلۈكتىن ئىبارەت . اللە تەئالا ؛ « ...مۇئمىنلەرگە ياردەم قىلىش بىزگە تېگىشلىك بولدى . » (رۇم : 47) دېگەن . اللە بەرگەن بۇ ۋەدە نېمىشكە بىز ئۈچۈن ئەمەلىيەشمەيدۇ ؟ اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ : « (جىھادتىن) بوشىشىپ قالماڭلار ، شېھىد بولغانلار ئۈچۈن قايغۇرماڭلار ، ئەگەر مۇئمىن بولساڭلار ، ئۈستۈنلىك قازىنىسىلەر. » (ئالىئىمران : 139) بۇ بىز يۇقىرىدا چۈشەندۈرگەن ئاساسلارنىڭ ئۈچىنچىسى .

بىز ئىچىدە تۇرۇۋاتقان بۇ بالا ، بۆلۈنۈش ، چېچىلىش ۋە خارلىق ، گۇناھلىرىمىز ۋە بېپەرۋالىقىمىز سەۋەبلىك بولغان . چۈنكى اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ :

« سىلەرگە (يەنى جېنىڭلار ياكى مېلىڭلارغا) ھەرقانداق بىر مۇسبەت يەتسە ، ئۇ سىلەرنىڭ قىلغان گۇناھىڭلار تۈپەيلىدىن كەلگەن بولىدۇ ، اللە نۇرغۇن گۇناھىڭلارنى ئەپۇ قىلىدۇ (ئەپۇ قىلمايدىغان بولسا ، بالا ۋە مۇسبەتتىن ھېچ قۇتۇلماس ئىدىڭلار). » (شۇرا : 30)

« ...ساڭا يەتكەن يامانلىق (قىلمىشلىرىڭ تۈپەيلىدىن) ئۆزەڭدىندۇر... » (نىسا : 79)

بۇ يامانلىق ۋە گۇناھلاردىن بىرى ، بەلكى ئەڭ مۇھىم بولغىنى ، جىھادنى تەرك قىلىشتىن ئىبارەت . جىھادنى تەرك قىلىشتىنمۇ بەك يامان بولغىنى ، بۇ تەرك قىلىشقا يوپۇق توقۇش ۋە بۇ يوپۇق ئۈچۈن شەرتى دەلىللەرنى ئېڭىپ ئەگرى قىلىشتۇر . بۇ تۆتىنچى ئاساستۇر .

اللە تەئالانىڭ ياردەم قىلىشى ۋە قوللىشىدىن مەھرۇم قېلىشتىن ۋە بىز ئىچىدە تۇرۇۋاتقان بۇ پەسلىك ۋە خارلىق ھالىتىدىن قۇتۇلۇشنىڭ يىگانە يولى ؛ ھاياتىمىزنى اللە رازى بولىدىغان ۋە ياخشى كۆرىدىغان بىر ھالەتكە ئۆزگەرتىشتۇر . چۈنكى اللە تەئالا ؛ « ھەر قانداق بىر قەۋم ئۆزىنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزگەرتىمىگچە (يەنى اللەنىڭ بەرگەن نىمەتلىرىگە تۈزكۈرلۈك قىلىپ گۇناھلارغا چۆممىگچە) اللە ئۇلارنىڭ ئەھۋالىنى ئۆزگەرتىمەيدۇ (يەنى اللە ئۇلارغا بەرگەن نىمەت ، خاتىرجەملىك ۋە ئىززەت - ھۆرمەتنى ئېلىپ تاشلىمايدۇ)... » (رەئد : 11) دەۋاتماقتا . بۇ بولسا بەشىنچى ئاساستۇر .

بۇ يەرگە قەدەر سۆزلەنگەنلەرنىڭ نۇرى ئاستىدا مۇنۇلارنى دېيەلەيمىز : بۈگۈن ئىسلامنىڭ مۇستەقىللىكى ئۈچۈن خىزمەت قىلىۋاتقان ئىسلامى ئېقىمىلار ۋە ھەرىكەتلەر ، اللە بېرىدىغان ياردەم ، غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈك ئۈچۈن بولۇشى زۆرۈر بولغان شەرتلەرنى بەجا كەلتۈرگەن ئەمەس . اللە تەئالا مۇنداق دەيدۇ :

« شۈبھىسىزكى، اللە ئىنسانلارغا قىلچە زۇلۇم قىلمايدۇ، لېكىن ئىنسانلار (كۇفرى ۋە گۇناھ ئارقىلىق) ئۆزلىرىگە زۇلۇم قىلىدۇ.» (يۇنۇس : 44)